

בש"פ 7995/18 - מוחמד עיסא, מוסטפא עיסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7995/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררים: 1. מוחמד עיסא
2. מוסטפא עיסא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק מ"ת 46639-06-18 שניתנה ביום 30.8.2018 על ידי כבוד השופט ז' בוסתן; וערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק מ"ת 46639-06-18 שניתנה ביום 29.10.2018 על ידי כבוד השופט נ' בכור

תאריך הישיבה: י' בכסלו התשע"ט (14.11.2018)

בשם העוררים: עו"ד דוד יפתח ועו"ד דן ענבר
בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

סרט אילם: שלושה אנשים עומדים בצהרי היום במרכז כפר קאסם, ליד המדרכה בצדי הכביש. מכונית מאיטה בשל מכונית שעוצרת לפניה. אחד מהשלושה מתקדם בהליכה מהירה לכיוון המכונית כשאקדח בידו, ויורה למוות בנוסע שיושב ליד הנהג. השניים האחרים מתקדמים במקביל אליו, השלושה מיישרים קו ולאחר הירי חוצים באדישות ובנינוחות את הכביש. האם הסרט האילם עומד ברף של ראיות לכאורה הנדרש לצורך מעצר עד לתום ההליכים של השניים שלא ירו? זו השאלה שלפנינו.

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) במ"ת 46639-06-18 מיום 29.10.2018, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרים של העוררים עד לתום ההליכים. הערר הוגש גם על ההחלטה מיום 30.8.2018, במסגרתה נקבע כי ביחס לעוררים קיימות ראיות לכאורה.

1. כתב האישום הוגש כנגד ארבעה נאשמים בפרשת הרצח של רביע פריג' (להלן: המנוח). נאשם 1 והעוררים הם אחים (נאשם 1 יכונה להלן עבודי, עורר 1 יכונה להלן מוחמד, עורר 2 יכונה להלן מוסטפא, ושניהם ביחד – העוררים). עבודי הוא קטוע רגל, ומתנייד באמצעות קביים. נאשם 4 הוא קרוב משפחתם (להלן: כראמה). לפי כתב האישום, בפרשה מעורב אדם נוסף, שזהותו אינה ידועה למשיבה, והוא יכונה להלן 'פלוני'.

2. בתמצית, הורתה של הפרשה שבפניי בעימות שנתגלע בין עבודי לבין המנוח. על פי כתב האישום, בעקבות העימות, עבודי, מוחמד, מוסטפא וכראמה קשרו קשר ביחד עם פלוני לגרום למותו של המנוח. ביום 17.3.2018 נפגשו שלושת האחים – עבודי, מוחמד ומוסטפא בבית הוריהם שבכפר קאסם. בהמשך, יצא מוחמד והמתין למנוח ברחוב. מוסטפא, כראמה, ועבודי הצטרפו אליו, כל אחד בזמן שונה. עבודי נשא עמו אקדח בקוטר 9 מ"מ עם מחסנית המכילה כדורים, המוסתרים תחת מעילו השחור. המנוח התקרב למקום ברכב מסוג "יונדאי" שבו נהג חברו. על פי כתב האישום, באותה העת, הגיח למקום פלוני, כשהוא נוהג ברכב מסוג "רנו קפצ'ור", והשתלב בתנועה לפני רכב היונדאי. בהמשך, כשהגיע פלוני בסמוך למקום בו עמדו שלושת האחים וכראמה, הוא עצר את רכב ה"רנו קפצ'ור" בכוונת מכוון על מנת לעכב את רכב ה"יונדאי" שנסע מאחוריו. אז, כראמה חצה את הכביש בין שני הרכבים, על מנת למנוע מהמנוח ומחברו לעקוף את רכב ה"רנו". עבודי צעד לכיוון הכביש, כאשר לפני כן עצר ודרך את האקדח, רץ על קביו לעבר רכב ה"יונדאי", תוך שמוחמד ומוסטפא מצטרפים אליו, שלף אקדח וירה אל עבר המנוח מטווח קצר מספר רב של יריות. המנוח וחברו שנהג ברכב נמלטו מהמקום, כשהמנוח פצוע באופן אנוש בחלקים שונים בגופו. תוך זמן קצר נקבע מותו.

3. כתב האישום מייחס לעוררים עבירה של רצח בצוותא בכוונה תחילה, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וקשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

4. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העוררים עד לתום ההליכים. בהחלטתו מיום 30.8.2018 סקר בית המשפט קמא (כב' השופטת ז' בוסתן) את הראיות לכאורה הצריכות לעניינם של העוררים:

(-) סרטונים משתי מצלמות אבטחה אשר תיעדו את השתלשלות האירועים. המצלמות היו ממוקמות מעל שני בתי עסק שונים. מצלמה אחת הייתה ממוקמת ממש בזירת הרצח מעל חנות בשם "חשמל עיסא", והמצלמה השנייה בבית העסק "אלומיניום אחים סעיד" על בית הורי העוררים; הגעת עבודי, מוחמד ומוסטפא לבית הוריהם; הגעתו של כראמה; ביצוע הרצח עצמו והסתלקותם מהזירה. מדובר בתיעוד באיכות צפייה טובה, המאפשרת זיהוי של ארבעת המעורבים – העוררים, עבודי וכראמה.

(-) שתיקתם של מוחמד ומוסטפא בחקירה ואי מתן הסבר סביר לראיות שנאספו נגדם.

(-) חוות דעת מעבדה ניידת אודות הזירה; ראיות אודות סכסוך בין עבודי לבין המנוח; תיעוד רפואי ותעודת

פטירה של המנוח.

5. בית משפט קמא קבע כי לסופו של יום, על אף שבידי המשיבה ראיות נסיבתיות בלבד, הן משתלבות זו בזו ו"יצירות מסכת רצופה של ראיות מפלילות שיש בה כדי לבסס הרשעה". נקבע כי הסרטונים "מדברים בעד עצמם" – מוחמד, מוסטפא ויתר הנאשמים פעלו כגוף אחד, לא נרתעו מהיריות, וקצב הליכתם תאם לריצתו של עבודי. בית המשפט קבע עוד כי המפגש של האחים בבית ההורים לא נשא אופי תמים, ודחה גרסתם שלפיה הם יצאו מבית הוריהם במטרה להגיע למקום מפגשם הרגיל בבית קפה. נקבע, כי גרסה זו סותרת גרסה אחרת של העוררים, שלפיה הם הגיעו לכפר קאסם יחד עם נשותיהם לארוחת צהריים של יום שבת (וזאת מבלי שאכלו אותה). עוד נפסק, כי העוררים שתקו בחקירה, מה שמהווה חיזוק לראיות התביעה. בית המשפט קבע כי משהוצגו הסרטונים בהם נראה עבודי יורה במנוח, לא ניתן עוד להניח כי ישנו הסבר סביר לשתיקתם של העוררים. לגבי היעדר מחקרי תקשורת שמהם ניתן ללמוד כי העוררים התכתבו או שוחחו עם עבודי, בית המשפט קבע כי "היעדר ראיה אינה ראיה", וכי קיימת אפשרות שהתקשורת ביניהם נעשתה באמצעי אחר או באמצעות טלפונים סלולריים אחרים. בית המשפט יצא מנקודת הנחה כי רכב ה"רנו קפצ'ור" אינו קשור לאירוע, וקבע כי אין במסקנה זו כדי להשפיע על שאלת קיומן של ראיות לכאורה.

עוד נקבע כי בעניינם של העוררים מתקיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) וסעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), כי עברם הפלילי מלמד על מסוכנותם, וכי קיים חשש להימלטות מפני הדין, באשר העוררים שהו ברשות הפלסטינית כמה ימים לאחר הרצח.

6. בדיון שנערך ביום 29.10.2018 הסכים בא כוח העוררים למעצר עד תום ההליכים, תוך שהדגיש כי בכוונתו להגיש ערר על ההחלטה שקבעה כי ישנן ראיות לכאורה בעניינם. לאור האמור, בית המשפט הורה על מעצרו של העוררים עד לתום ההליכים נגדם, בכפוף להסתייגותו של בא כוח העוררים.

למען שלמות התמונה יצוין כי תסקירי המעצר בעניינם של העוררים לא באו בהמלצה לשחרר אותם לחלופת מעצר.

7. טענותיהם של העוררים עוסקות בעיקר בתקיפת המסקנות שנגזרו מהסרטונים שתיעדו את מעשה הרצח. לחלופין, ביקשו העוררים לקבוע כי לאור החולשה הראייתית יש לשחרר אותם לחלופת מעצר. העוררים טענו כי מסרטוני מצלמות האבטחה לא ניתן להסיק תרחיש המוביל אך ורק למסקנה כי היו שותפים בצוותא חדא למעשה הרצח.

אין חולק כי הסרטונים, ובעיקר הסרטון המתעד את מעשה הרצח, מהווים את הראיה המרכזית, למעשה הראיה הכמעט יחידה נגד העוררים, ועל כן אפרט במה מדובר. הרצח אירע בשעה 13:07, אך ניתן למצלמות לדבר בעד עצמן עוד קודם לכן:

12:46: רכב מסוג "רנו פלואנס", הרשום על שם גיסתו של מוסטפא מגיע לרחוב אבן חלדון, סמוך לבית הוריהם של העוררים. הבית סמוך למקום הרצח וסמוך לביתו של כראמה. מהמקום בו חנה רכב הרנו ניתן להיכנס אל הבית.

12:49: רכב מסוג "טויוטה" הרשום על שם אשתו של מוחמד מגיע אל הבית ברחוב אבן חלדון. מוחמד נחזה יוצא מהטויוטה לכיוון הבית.

12:51: מוחמד יוצא מהבית והולך לרחוב הסמוך, רחוב אלסולטאני, הוא זירת הרצח. בזמן ההליכה נראה שמחזיק טלפון סלולרי ביד ולכאורה מתכתב עם אחרים.

12:54: מוחמד מגיע לזירה, נעמד ליד החנות "חשמל עיסא" ומשוחח עם אדם בשם ח'אלד שיושב בג'יפ מסוג "טויוטה לנד קרוזר".

12:56: מוסטפא, החובש כובע מצחייה, יוצא מהבית, עומד ברחוב אלסולטאני וממתין מספר דקות. לאחר מכן, הוא נצפה חוצה את הכביש ומצטרף אל אחיו מוחמד.

12:57: עבודי, אחיהם של השניים, מגיע מהבית אל המקום בו עומדים השניים. כאמור, עבודי הוא קטוע רגל המתהלך עם קביים, לראשו הוא חובש כובע מצחייה שחור ועל גופו הוא עוטה מעיל.

12:59-13:00: עבודי ומוסטפא משוחחים בעמידה, עבודי נשען על קיר העסק בו מותקנת המצלמה כך שלעיתים לא רואים אותו. כל השלושה מביטים לעבר הכביש, במיוחד לכיוון שמאל.

13:03: עבודי משתמש בטלפון. נטען כי ניתן לראות שהוא מתכתב.

13:04: כראמה חוצה את הכביש ישירות אל עבודי מוחמד ומוסטפא, מצטרף אליהם ומשוחח איתם. אדם בשם מרוואן עמאר עובר במקום, וכראמה מברך אותו כנראה לשלום ולוחץ את ידו. כל העת, הארבעה מפנים את המבט לכביש, במיוחד לצד שמאל. מוסטפא כוסס ציפורניו מעת לעת.

13:05: רכב ה"רנו קאפצ'ור" נוסע ברחוב אלסולטאני ומגיע מצד שמאל של הארבעה. הרכב מגיע למקום, ומאט במקצת.

13:07: הארבעה נדרכים ומוסטפא אומר כנראה משהו לעבודי, הלה קם על קביו, מוסטפא שוב אומר משהו, עבודי נעמד כאשר גבו למצלמה ועושה משהו שניתן לפרשו כדריכת אקדח. ואז, במה שנחזה כתיאום מושלם, כראמה, שמבחין בכך שעבודי קם על רגליו, מתחיל לפסוע בהליכה איטית באלכסון, ונכנס בין רכב ה"רנו קפצ'ור" לבין הרכב בו נוסע המנוח, ואז מול עיניו הנדהמות של הצופה אנו עדים לרצח בצהרי היום: עבודי אץ-רץ על קביו לכיוון הרכב שמגיע, מוחמד ומוסטפא פוסעים כאיש אחד בעקבותיו במהירות כדי להדביקו במה שנחזה כמתן גיבוי ואבטחה, עבודי יורה מספר יריות אל שמשות הרכב המתקרב, וגם כאשר הרכב חולף על פניו הוא אוחז באקדח וכנראה ממשיך בירי. כראמה מסיים את חציית הכביש בריצה מבוהלת, אך השלושה (עבודי מוחמד ומוסטפא) חוצים באדישות מופגנת, בהליכה איטית, את הכביש כאילו לא אירע דבר.

13:08-13:07: כאשר מוסטפא מגיע לפינת הרחוב אלסולטאני-אבן ח'לדון, הוא פותח בריצה לכיוון הבית, שם ממתינה לו בחורה עם קפוצ'ון שמוסרת לו משהו. עבודי נכנס לחנייה שבה חונה רכב ה"רנו פלואנס", ומוסטפא מתקרב לצד שמאל של הרכב, שיוצא ברוורס מחניית הבית במהירות לרחוב אלסולטאני. רכב ה"רנו פלואנס" מבצע פניית פרסה ברחוב וממתין לרכב ה"טיוטה", אליו נכנס מוחמד, שיוצא אף הוא ברוורס לעבר רחוב אלסולטאני. שני הרכבים יוצאים יחדיו לרחוב אלסולטאני. רכב ה"רנו קפצ'ור", מיוענו שנסע ועצר לפני הרכב בו נסע המנוח, עומד בפתח רחוב אלסולטאני, מבצע פניית פרסה וממתין ל"טיוטה" בה נוהג מוחמד, ולאחר שזו יוצאת לרחוב אלסולטאני, נוסע בעקבותיה.

13:08: רכב ה"רנו פלואנס" וה"טיוטה" מסתובבים ברחוב אל-חרם לכיוון ביתו של עבודי.

13:28: רכב מסוג "סקודה אוקטביה" הרשום על שמו של עבודי, עובר במעבר חוצה שומרון אל השטחים.

[נספר לקורא כי עבודי נמלט לשטחים, אותר ונעצר לבסוף ביום 22.5.2018].

8. הנה כי כן, הסרטונים הם הראיה העיקרית לחובת העוררים. לכך יש להוסיף את שתיקתם הגורפת בחקירה גם למראה הסרטונים, ואת המניע לרצח - סכסוך שנתגלע בין המנוח לבין עבודי.

9. לטענת העוררים, הסרטונים ממחישים כי הם לא ידעו על העתיד להתרחש, ולא נטלו במעשה הרצח כל חלק. נטען כי הסרטון לא מייחס לעוררים כל "התנהגות פלילית המלמדת על שותפות בביצוע העבירה". לשיטתם של העוררים, התנהגותם לפני האירוע היא טבעית. הם קונים שקדים מהרוכל שעובר בכביש תוך שגבם מופנה לכביש, מה שמעיד על כך שלא ציפו לבואו של המנוח, מנופפים לשלום לעוברים ושבים, כך שאין כל רבותא בכך שמוסטפא חבש כובע, ולא ניתן לייחס לכך ניסיון להסתרת זהותו. עבודי דרך את האקדח מאחורי גבם של העוררים, קצב תנועתם אינו זהה לקצב הריצה של עבודי, אשר פותח באש לפני שהעוררים הספיקו "ליישר איתו קו", והם הגיעו רק לאחר שרכב ה"יונדאי" בו נסע המנוח כבר עזב. לא ניתן לבוא לעוררים בטענות על כך שלא "עשו דבר", מהטעם שהסרטון "אילם" ולא ניתן לדעת אם נאמר משהו. לאחר הירי, נצפה מוחמד כשהוא מרים את ידו לכיוון הרקה. העוררים טענו כי מדובר בתנועה שמשמעותה "משוגע" והיא כוונה אל עבודי לגבי עצם הירי. לשיטתם, הדבר תומך בכך שהופתעו מהירי (לגישת המשיבה, מוחמד אך גירד את אוזנו, ואין להסיק מהתנועה את שטוענים העוררים).

עוד נטען כי אין בידי המשיבה ראיות המצביעות על קשירת הקשר בין הנאשמים. לטענתם, שהותם בבית הוריהם הייתה תמימה, ואין ממש בטענת המשיבה כי מדובר ב"התנגבות יחידים" אל זירת הרצח. עוד נטען כי נסיעתו של המנוח לזירת האירוע הייתה בלתי מתוכננת, כפי שעולה מהודעתו של נהג הרכב בו ישב המנוח, ולפיה המנוח אמר לו לחזור כי שכח משהו. לטענת העוררים, אין מחקרי תקשורת המעידים על כך שהם קיבלו התרעה כלשהי על הגעתו של המנוח בדקות שקדמו לרצח, ועל אף שבסרטון בשעה 12:51 נצפה מוחמד כשהוא מתכתב בטלפון נייד, הרי שלא קיימת התכתבות מאותו זמן בדו"ח מחקרי התקשורת (להלן: הדו"ח), וככל הנראה מוחמד נצפה כשהוא משחק בטלפון הסלולרי. כך גם לגבי עבודי שנצפה משתמש בטלפון הסלולרי.

העוררים הצביעו על כך, שבית משפט קמא קבע בהחלטתו כי אין די ראיות לקשור את רכב "רנו הקפצ'ור" לאירוע, וכי קיימת חולשה ראייתית לגבי כראמה, ומסקנה זו צריכה לשיטתם להשליך גם עליהם.

לטענתם, בית המשפט קמא לא פירט כיצד מתקיימות דרישות הדין הפלילי לגבי ביצוע בצוותא של עבירת הרצח, ולא קבע מהי תרומתם הפיזית לגרימת המוות. שתיקתם של העוררים בחקירה נובעת מכך שעבודי הוא אח שלהם, והדבר אינו מלמד על אשמתם.

10. השאלה היחידה הצריכה לענייננו היא, אם יש בסרטונים כדי לעמוד ברף של ראיות לכאורה. בשלב זה של מעצר עד תום ההליכים, נדרש בית המשפט לבחון את הפוטנציאל הראייתי להרשעה לאור חומר הראיות הגולמי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996) (להלן: עניין זאדה)).

בית משפט קמא השיב על כך באופן נחרץ בקובעו כי "צפייה בסרטון מצביעה באופן ברור כי לכאורה נקשר קשר בין המשיבים לביצוע הרצח [...] לא ניתן לטעות בנצפה בתעוד ממצלמות האבטחה בדבר מעורבותם של המשיבים 2 ו-3 [העוררים - י"ע] בביצוע המעשה".

11. צפיתי פעמים רבות בסרטון האירוע. המסקנה הלכאורית היא כי הארבעה, ולמיעוט השלושה (עבודי, מוחמד ומוסטפא) לא נפגשו במקרה ולא המתינו סתם כך ליד עסק השווארמה, ונתקיימה בהם הקלישאה הייפגשו שלושה "בלתי אם נועדו"? המבטים שהעוררים "זורקים" מעת לעת לכיוון הכביש, במיוחד לצד שמאל, מעידים על כך שהם ממתנים. ניכרת הדריכות מהרגע שרכב הקפצ'ור עצר - מוסטפא "זורק מילה" מתחת לכובע המצחייה, עבודי נעמד ונראה בעין המצלמה. מוסטפא "זורק מילה" נוספת, ועבודי נעמד בגבו למצלמה ודורך את הנשק בגבו אליהם. כאשר עבודי אץ-רץ לכיוון רכב המנוח, השניים קמים כאחד, צועדים שניים-שלושה צעדים איטיים בתחילה אך מיד סוגרים את המרחק בינם לבין עבודי בהליכה מהירה ומתייצבים לצידו. ההתנערות המהירה של השניים, קצב הליכתם, דרך הליכתם, אדישותם המופגנת לאחר הירי והחציה האיטית של הכביש לאחר מכן - מעידים כי ההמתנה הדרוכה לא הייתה מקרית, אלא פרי תכנון מוקדם.

צפייה זהירה בסרטון, מגלה לצופה כי בשניות שקדמו לירי, מוחמד מפנה את פניו שמאלה אל הכביש וחזרה לעבודי וחוזר חלילה (שלוש פעמים תוך שניות ספורות) ומוחמד מתחיל ללכת, בעשירית השנייה בה עבודי מתחיל בהליכה-ריצה מהירה על קביו. נראה כי מוסטפא, שחובש כובע מצחייה ועומד בגבו אל עבודי, לא רואה מתי עבודי מתחיל להגיח מבין המכוניות שבחניית בית העסק, אך כאשר מוחמד העומד סנטימטרים ממנו מתחיל ללכת, מוסטפא מיד מתנער ומצטרף אליו כמי שיודע שהשניות הגורליות הגיעו. רוצה לומר כי אין לפנינו הליכה תמימה של שני אחים בעקבות אחיהם הנכה.

12. אם עד ראייה היה מספר את שראו עיניו - כי כל השלושה מתקדמים לעבר הרכב, ועבודי ניצב על קביו ויורה לעבר המנוח. האם היינו אומרים כי אין בתיק פוטנציאל ראייתי? במקרה דנן, יש ברשותנו ראיה טובה יותר מעדותו של עד הראייה.

אכן, קיימת סכנה לפרש כל תג ותג בהתנהגותם של העוררים כנחזית בסרטונים, על רקע הידיעה כי עוד שניות

ספורות עומד להתבצע רצח. אף איני מוציא מכלל אפשרות כי קיימת חולשת-מה בהנחה כי התרחיש הסביר היחיד האפשרי הוא כי העוררים הם מסייעים בצוותא לביצוע רצח. ברם, גם אם ייתכנו תרחישים אחרים, בשלב זה של מעצר, שתיקתם של העוררים אינה מאפשרת לנו לשער מהם. שמא נתכוונו השניים ללוות את עבודי על מנת שיגיש פרחים למנוח, כאשר הלה עובר בכביש ברכבו? כשלעצמי, איני סבור כי תרחיש זה הגיוני, באשר מהסרטון ניתן להסיק כי השניים יודעים כי עבודי - אשר ניצב בגבו אל השניים - עושה משהו מאחורי גבו של מוסטפא ואל מול עיניו של מוחמד שרואה אותו מגבו כאשר הרכב מתקרב. מכל מקום, החרישו העוררים ולא נתנו הסבר כלשהו למחזה הנגלה בסרטונים. העוררים טענו כי ניתן להבין את שתיקתם בהינתן שעבודי הוא אחיהם, אך קשה שלא לתמוה מדוע השניים חוששים להפליל את עבודי אחיהם, אשר בסרטון ניתן להיווכח באופן שלא ניתן לפרשנות כי עבודי יורה במנוח.

13. כידוע, קיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר וככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר (ראו, לדוגמה, החלטתי בבש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (8.8.2011)). לכך יש להוסיף את עוצמת עילת המעצר:

"להבחנה בין עוצמת עילת המסוכנות לבין עוצמת הראיות יש נפקות לתוצאה הסופית. כך, יכול ובית המשפט יגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למרות זאת יורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו של העורר כפי שמשתקפת מהמעשה והעושה (השווה התוצאה אליה הגיע השופט א' שהם בבש"פ 5109/15 מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל בפס' 11 (30.7.2015), שם הורה על מעצרו עד לתום ההליכים של הנאשם תוך איזון 'בין עוצמתן הלא-גבוהה של הראיות' מול מידת מסוכנותו של העורר). אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר" (החלטתי בבש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.10.2015)).

[לגישה לפיה כאשר בעבירת רצח עסקינן, די בעוצמת ראיות "בינונית" על מנת להורות על מעצרו של הנאשמים עד לתום ההליכים במשפטם, ראו החלטת השופט א' שהם בבש"פ 4128/13 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-11 והאסמכתאות שם (17.7.2013)].

14. ענייננו בפרשת רצח, כך שלא יכלה להיות מחלוקת לגבי עילת המסוכנות וחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים. לא אחת נאמר בפסיקה כי רק במקרים נדירים ויוצאי דופן ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר בעבירת הרצח כאמצעי לאיון המסוכנות (ראו, לדוגמה, בש"פ 9487/16 מדינת ישראל נ' עסאלה, פסקה 16 (7.12.2017)), וכי "האשמה בעבירות של רצח איננה מצדיקה ככלל, בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, או לנסיבות המיוחדות של הנאשם - מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני" (בש"פ 6197/16 בודהנה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (4.9.2016)).

על המסוכנות האינהרנטית הנובעת מעבירת הרצח, יש להוסיף את עברם הפלילי של העוררים, את התסקירים השליליים בעניינם ואת העילה של חשש לשיבוש הליכי משפט עקב החשש להימלטות לשטחים.

15. בהינתן כל אלה, איני סבור כי חלופת מעצר תוכל לסכון. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י' בכסלו התשע"ט (18.11.2018).

ש ו פ ט
